

શ્રી ગોડીજ પાર્વનાથ ગીત

અચદગચ્છાધિપતિ યુગપ્રધાન પૂજય
આચાર્યશ્રી ધર્મભૂતિસૂરીધલ્લ મ. સ.
સંપાદક : 'ગુણશિશુ'

[અહીં પ્રસ્તુત થતી ઇતિ આમ તો એક ગીત છે, પણ પ્રાચીનતાની દખિંચે
તેમ જ ભાવભરી હોઈ મનનીય છે. કવિએ પોતાના હથના મંજૂલ ભાવેને
આ ઇતિમાં વણી લીલા છે. પ્રેસુની મહાનતા, ગુણ વૈસ્વતતા અને સ્વની લધુતા
આ ગીતમાં વ્યક્ત થાય છે. છેલ્લી કદીમાં કવિએ પોતાનું નામ સુચિત ઝર્યું છે.

આ ઇતિ જેમ છે, તેમ જ રહેવા દીખેલ છે. આ ગીતની એક ભાવ
હૃતપ્રત ડોડાય (કેળું)ના સદગમ જાનલડારમાંથી ભગી આવી હતી. સ. ૨૬૩૩
ના પોષ વચ્ચ ૧૧ ના ડોડાયમાં રહી, આ ગીત અક્ષરશ: ઉતારેલું છે. આ અતિ
કાડાઓને લીધે જીર્ણ-શીર્ણ થયેલી હતી. કયાંક પડિમાત્રાનું લખાણું છે, તેમ જ
પ્રાય: અશુદ્ધ છે. પોથી નં. ૧૩૫, કમ ૧૨૬૮, પત્ર-૧ છે. પાનાની એક બાજુ
૧૩ લીટી અને બીજી બાજુ ૭ લીટી છે. પ્રતેક લીટીમાં ૪૦ લેટ્ટા અક્ષરો છે,
પ્રનની ૨૩ સે. મી. ખેણાઈ અને ૧૦ સે. મી. લંખાઈ છે. પ્રાચીન યુજરાતીના
અભ્યાસીઓ માટે સતરમી સદીના નમૂનાઓ આ ઇતિ અભ્યાસનીય છે. પ્રલુ
ભક્તો માટે આ ગીત કંદર્થ કરવા યોગ્ય છે. — સંપાદક]

શ્રી ગડીજ પાર્વનાથ ગીતં

(રાગ: ॥ અધરસ ॥ ડોસવેસલિભિ મોકલાઈ ॥ એ હેરી ॥)

વચન સંભળિ પ્રલ, વિનવણ શ્રી ગુડીપુરવર પાસ રે.

તૂં ધરમ્ભરતિ છઈ ધુરલગઈ તુમહ પ્રણમતાં (૨)

અંગિ ઉલ્હાસ કિ ભરધર મંણું ગુણનિવાને વામા (૨)

રાણીય પૂતકિ આસસેનનંદન કુલતિલાને એ આંકણી (૧)

તુમહ સાથઈ મન રમિ રહ્યાનું શ્રવણે સગુણ સુહાઈ રે;

નામ જપતાં જુલદી માહરી અહનિસિ (૨) આણું હ થાઈ કિ. મર્દધર૦ (૨)

શ્રી આર્ય કદ્યાણ ગોતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

તુમહ દરસણુનઈ દેખવા, નયણુ ન મેલઈ મેટ રે;
 સોઈ દિન કડીઈ આવસઈ જવ હોઈસઈ (૨) તુમહચી લેટ કિ. મર્દ્ધર૦ (૩)
 શુણ અનંત જિન તુમહ તણા, પ્રભુ કહતાં નાવઈ પાર રે;
 કરુણાસાગર કરિ દ્યા, જિન ભવસવિ (૨) મુજ આધાર કિ. મર્દ્ધર૦ (૪)
 તું ન્યાની નિત નિર્મલઉ, જણુંધ સુખ હુઃખ વાત રે;
 ધણુંધ ય(૨) હું સું કહઉં, તું પ્રીઠીઈ છઈ (૨) ત્રિભુવન તાત કિ. મર્દ્ધર૦ (૫)
 અવર અનોપમ અતિ ભલા, મર્દ હીડા દેવહેવનન રે;
 સ્વામીય તમહ સમડ કોઈ નહીં, તિણુ વેધીઉ(૨) માહુરે ઉમન્ન કિ. મર્દ્ધર૦ (૬)
 પ્રેમ પોયણું સું ચંદ્લઈ, મોર મેડ એક ચેતિ રે;
 ચકવી દિનકર ચિત ધર્થ, તિમ સમરથ (૨) સમરું નિત કિ. મર્દ્ધર૦ (૭)
 કમલિણુ ભમરુ રઈ કરઈ, ચાતક ચીતઈ મેહ રે;
 વીજ ગયદા મનિ વસઈ, જિમ ચંદન (૨) ચીલ સંનેહ કિ. મર્દ્ધર૦ (૮)
 રૂપ લક્ષ્ણ શુણ અતિ ધણા, જિન ત્રિભુવન તેજ અનંત રે;
 તં અચિંત ચિંતામણુ સુરતર, રાણી પ્રભાવતી (૨) કેરઉકંત કિ. મર્દ્ધર૦ (૯)
 સુખદાયક ! સેવક સદા સમરંતા શુડી પાસ રે;
 વિધન વઠરી વિષ નિગમઈ, નિત પૂર્ઝએ (૨) મનની પૂર્વી કિ. મર્દ્ધર૦ (૧૦)
 હું અપરાધી અતિ ધણુંભાં, મર્દ તુમહ ન માની આણ રે;
 જનમમરણ ભય ટાલને, એહ કરને (૨) વચન પ્રમાણ કિ. મર્દ્ધર૦ (૧૧)
 તુજ વિષ તારણુ કોઈ નહીં, મર્દ ચીતિઉ ચીત મજારિ રે;
 નામ તુમહારું સિરિ ધરું, સ્વામી તિમ કરિ(૨) જિમ તરુ પાર કિ. મર્દ્ધર૦ (૧૨)
 હીંકઈ હુર્ગતિ લઈ ટલઈ, તુજ વંદનિ વંછિઉ હોઈ રે;
 પૂજતાં શ્રીય પામઈં, તું સાચિ લઉં (૨) સુર હુમ સોઈ કિ. મર્દ્ધર૦ (૧૩)
 નીતવર્ણ નવકર સદા, સેલિત લખણુ સરીર રે;
 એક રહુસ આઠે કરી, વડહાનીય (૨) સાહુયે ધીર કિ મર્દ્ધર૦ (૧૪)
 ધારુ વિદ્યાધર નિતિ નમઈ, નમઈ સુરનર સુનિવર કોડિ રે;
 શ્રી ધર્મમૂર્તિસરિ ધમ કહઈ, હું પ્રણમુંધ(૨) એ કર બેડિ કિ. મર્દ્ધર૦ (૧૫)

[છતિ શ્રી ગડી પાર્વનાથ ગીતાં]

